

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 102. Crimina sua fassus, ac Judicum suorum clementiam implorans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

Sæcul XVI
A.C. 1567.

tur enim rursus ad Ecclesiæ Catholicæ, quam abjecerat, finum reversurus: ea propter consultum fore censebatur, ut captivus detineretur: mox igitur comprehensus, cunctisque ejus scriptis sedulo excussis confictæ conjugii tabulæ, quarum supra meminimus, reperiebantur, quæ desperatæ ejus caussæ afferebant momentum maxime noxiū; quippe ejus concubina Gasparena ipsa met hujus scripti salitatem agnoscebat, ac coram Spifamio confictum esse hoc testimonium testabatur, unde & ipse rei veritatem fateri compellebatur: itaque tanquam adulterii reus damnatur, & quin inconstantiae, ac perfidiae ipsi imputatae mentio fieret, intra tri-dui spatium judicii acta in eum fuerint instructa.

§. CII.

Crimina sua fassus, ac Judicum suorum clementiam implorans.

Spon. p. xi8. Cum Spifamius se condemnari cerneret, summa animi demissione judicum clementiam implorabat, suplicans, ut ponderare velint, quod adulterii crimen, cuius reus esset, peccatum foret jam ante triginta ferme annos eo tempore perpetratum, quo non modo Parisiis, atque in Galliis, ubi tum morabatur, sed etiam Genevæ morum

rum perversitas vel maxime invaluisset, Sæcul. XVI.
A.C 1567. ipse vero passim dici inaudiisset, quod elapso decennio post commissum ejusmodi delictum nulla amplius inquisitio fieret: insuper asserebat, quod ad expiandum hoc scelus Genevam unacum sua conjuge venisset, ut ibidem pænitentiam ageret, ac libere purum Dei Verbum sequeretur, ubi vitam ab omni reprehensione immunem traxisset: de cetero autem ad configendas ejusmodi tabulas ex paterno affectu se impulsum dicebat, præcipue ut præpediret, ne post ipsius obitum ejus Filius Reformatæ Religioni addictus Genevensis civitatis privilegio spoliaretur, aut alii quamplurimi Filii pariter cives hæreditatis jure privarentur, quod, si secus fecisset, ad suum Nepotem transisset, qui tamen Religionem Catholicam profiteretur. His tandem addidit, quod falsas hasce tabulas nunquam produxerit, nec illis unquam uti voluerit, imo libenter consentiat, ut deleantur, ac dilacerentur.

Spifamius priusquam falsas hujus connubii tabulas consarcinabat, aliud confictum ejusmodi monumentum Calvinio, necnon Genevensi Consistorio Geneva veniens porrigebat, unde ob hujus falsi testimonii fidem ejus matrimonium confirmabatur, ratumque ha-

M 5 beba-

Sæcul XVI
A.C 15⁶7

bebatur: hinc gemina hac fraude Magistratus vehementer offensus præcipue illas tabulas, propter quas ipius conjugium fuerat approbatum, execrabitur: unde absolutis quæstionibus eidem propotitis, Prætor, ac Procurator Generalis judicii acta urgebant, tandem decernentes, quod Spifamius singulari pœna ad aliorum terrorem castigaretur: pronuntiato igitur hoc judicio Senatus eum condemnabat, ut capite plectetur, quæ etiam tententia in Molardino foro die vigesima tertia Martii Anno a partu Virginis millesimo quingentesimo sexagesimo sexto executioni data est.

Ceterum haud comprobatum exstat, quod Spifamius sub Petri Richerii nomine librum contra Villegagnonium Equitem ediderit, prout tamen a non nullis insimulabatur; hujus enim operis genuinus author idem ipse est, cuius nomen liber præsefert. Referunt quoque alii, quod Spifamius, cum adhuc esset Episcopus, Tridentino Concilio interfuerit, postea autem Biturigibus, atque Exoduni Ministrum egredit; interim id omnino compertum habetur, quod Spifamius ad Francofurtensis comitia, ubi Cæsarem oratione solemni exceperat, profectus apud Bituriges in quadam domo, ubi Calvinistæ Cœnam celebrabant, ineunte anno Domini

mini millesimo quingentesimo sexagesimo secundo ritu solemni pro hæreticorum more rem Divinam fecerit, atque quinquaginta equitum agmine stipatus Exoduno ad hunc locum profectus fit.

§. CIII.

*Paetia inter Sabauidæ Ducem, &
Bernensis Pagi incolas.*

Jam a longo tempore Emanuel Philibertus Sabaudiæ Dux Bernensis Pagincolas. ut ditiones eidem ablatas restituerent, urgebat, nunc vero Cæsaris auctoritate adjutus rem eo deduxit, ut hi Gesiæ, Gaillardi, & Ternii Præfecturas Duci unacum Cabelliacensi Ducatu cederent, ea tamen lege, ut ipsi in eodem statu, prout antea fuerant, relinquerentur, necnon solam Protestantium sectam libere profiteri possent: verum hæc pacta Lausanæ Mense Octobri Anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo quarto conclusa nonnisi Mense Augusto hoc anno salutis nostræ millesimo quingentesimo sexagesimo septimo effectui fuere data, postquam copiæ ductore Albano Duce per Sabaudiam in Belgium transierant.

§.CIV.